

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กทม.

เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ปาฏิหาริย์ของพุทธศาสนา

หลังจากมอบทองคำแล้วเวลานี้ได้ ๒๖ กิโลแล้วนะ ส่วนดอลลาร์ได้ ๓๐,๐๐๐ กว่าแล้ว ส่วนเงินสดเราไม่ค่อยได้อะไรนักละ เพราะเราไม่ค่อยได้สนใจกับมัน เพราะเราจ่ออยู่ที่ทองคำกับดอลลาร์ เงินสดได้มาเท่าไรมันกระจายๆ ของมันไปเรื่อย มันไม่อยู่ ส่วนทองคำกับดอลลาร์จะให้อยู่ เพราะฉะนั้นจึงจ่อเข้าไป ได้เข้าไปนั้นอยู่เลยๆ เป็นเครื่องอบอุ่นในชาติไทยเรา นี่คือหัวใจของชาติ ได้แก่คลังหลวงของเรา เพราะฉะนั้นใครจึงมาแตะไม่ได้เลย วังนั้นะ นี่เป็นหัวใจของชาติ ใครมาแตะตรงนี้ก็เรียกว่าทำลายหัวใจของคนทั้งชาติ หมดความหมายทันทีเลย

เพราะฉะนั้นจึงต้องรักสงวนมาก และพยายามหาเข้ามา ๆ เพื่อให้มีความแน่นหนา มันคงในหัวใจของชาติเรา คือคลังหลวง นี่ละเราที่ได้อุตสาหะพยายาม เราเห็นจุดนี้เป็นสำคัญมาก ใครจึงมาแตะไม่ได้เลย ส่วนนอกนั้นก็แตกกระจายออกไป ขอให้หัวใจของชาติดี ต้นลำดีแล้วกิ่งก้านมันก็จะสดสวยงดงาม สดชื่นไปตามๆ กัน ถ้าต้นลำไม่ดีแล้ว ยังไงก็ยุบยอบไปตามๆ กันหมด แล้วก็ตายหมดทั้งต้นเลย นี่คือหัวใจของชาติเรียกว่าต้นลำของกิ่งก้าน ทั่วประเทศไทยเป็นกิ่งก้านทั้งนั้น ออกไปจากคลังหลวงคือหัวใจของชาติไทยเรา จึงต้องได้รักสงวน

เพราะฉะนั้นขอให้ทุกๆ ท่านได้รู้ความสำคัญแห่งชาติไทยของเรา คือหัวใจของชาติ อยู่ที่คลังหลวง คลังหลวงนี้เรียกว่าเป็นหัวใจของชาติเลย รวมเข้ามาอยู่จุดเดียวกันนี้หมด ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องรักต้องสงวน ต้องบำรุงรักษาให้ดี และพยายามหามาบำรุง แล้วรักษา ถ้าเข้านี้แล้วไม่ออกละ ส่วนเงินสดนั้นเอาแน่ไม่ได้ กระจายไปทั่วประเทศไทยตลอดมาเงินสดของพี่น้องทั้งหลายนี้ เราจึงไม่ค่อยได้ถามถึง เพราะอันนี้มันแตกกระจายอยู่เรื่อย ส่วนอันนี้มันไม่ใช่เป็นหัวใจจริง ๆ มันเป็นกิ่งก้าน เฉลี่ยไปไหนก็เป็นประโยชน์ทั่วไป ๆ

ส่วนหัวใจของชาติคือทองคำและดอลลาร์นี้ อันนี้ไม่กระจายมันก็อบอุ่นไปหมด อยู่กับที่ละแต่อบอุ่นไปหมดเลย สิ่งเหล่านั้นก็กระจายออกไป เช่นเงินสดของเรา เรียกว่าทั่วประเทศไทย ทุกภาค เงินสดเราในทุกภาคเลย แล้วแต่ความจำเป็นในจุดใด ไม่ว่าไกลว่าไกล จะกระจายไปถึงหมด เวลานี้ก็ตั้งหลายหลังตึก หกเจ็ดหลัง แล้วยังมาติดต่อกันอีกก็มี ขอ

อยู่เรื่อย แต่เราที่จะกระจายออกไปนี้มันไม่ทั่วถึง จึงต้องบางทีก็พักไว้เสียก่อน พักไว้ๆ พอสมควรแล้วก็ค่อยย้อนกลับมาเก็บ ๆ ๆ ไปอย่างนั้น เพราะมันไม่พอ

นี่เราก็ได้เอาเงินสดนี้เข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ก็สองพันล้านกว่าเท่านั้น ที่กระจายออกไปนี้มากมาย ไม่ใช่ธรรมดา นะ คิดดูซิตั้งว่าสองพันล้านกว่ายังว่าน้อย เพราะที่กระจายออกไปมากกว่านี้ ทั่วประเทศไทยเรา นี่ออกประวัติศาสตร์คราวนี้เราเปิดอกเลยกับพี่น้องชาวไทยเรา เปิดอกยังไง เปิดอกด้วยความบริสุทธิ์ของเราที่มีต่อพี่น้องชาวไทย ไม่มีไปหยิบนั่นหยิบนี่เลย เราสงวนทุกอย่างเลย แบบเข้มงวดกวดขัน เงินเราเป็นผู้สั่งเก็บส่งจ่ายแต่ผู้เดียว ใครมาแตะไม่ได้ จะจ่ายมาน้อยเพียงไรออกจากเราเห็นชอบแล้วๆ เป็นธรรมดาไปหมด

ส่วนที่จะมาเป็นมลทินความมัวหมองในหัวใจของเรา แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราบอกเราไม่มี การช่วยชาติคราวนี้เราช่วยด้วยความเมตตาสุดส่วน ด้วยความห่วงใยถึงขนาดร้องโก้ง ก่อนที่จะออกช่วยพี่น้องทั้งหลาย ขนาดที่เราร้องโก้งขึ้นมาเลย โถ ขนาดนี้ คือติดหนี้ติดสินเขาพระรุงพระรัง ให้ลูกศิษย์ลูกหาไปตรวจดู ติดหนี้เขามากน้อยเพียงไรเราให้ไปติดตามสืบถามในจุดใหญ่ จนกระทั่งได้ความมาแล้วร้องโก้งเลย ประหนึ่งว่าหมดปัญญาที่จะเล็ดลอดออกไปได้ จึงเหมือนกับว่าอึ้งเหยี่ยวใหญ่ กำนี้หมดเลย ติดหนี้เท่านั้น อันนั้นติดเท่านั้น ๆ โห้ย นับไม่ได้เลย

แต่ยังมีอยู่ว่าเขายังไม่ทำ เรายังพอจะเล็ดลอดออกช่องเล็บได้นี้ละ เราจึงว่าเอาดีนเวลานี้เขายังไม่ทำ ถ้าเวลานี้เมืองไทยหมดอย่างเงียบ ไม่ต้องใช้ปืนผาหน้าไม้ตั้งแต่กระบอกเดียว นัดเดียว เรียกว่าสงครามเศรษฐกิจ กำปั๊บเงียบเลย เมืองไทยทั่วประเทศเป็นบ้อยเขาทั้งหมด เพราะเขาเป็นนายหนี้ดินไม่หลุด ก็เขาเป็นนายหนี้ หลักเกณฑ์มันมีอยู่ในนั้น อำนาจก็อยู่ในนั้นหมด ถ้าเขากำเมื่อไรทั้งหมด เวลานี้เขายังไม่กำ เอาดีน พวกเราดีนจึงต้องพากันต่างคนต่างดีน

นี่ร้องโก้งจุดนี้ละที่เราร้อง เราคิดย้อนหน้าย้อนหลังถึงปู่ ย่า ตา ยาย ที่อุตส่าห์พยายามพาต่อพาพายกับลูกกับหลานมาเป็นลำดับลำดับมา จนกระทั่งถึงลูกหลานมีจำนวนมากมายถึง ๖๒ ล้านคน แล้วไม่มีปัญญาแม้คนเดียวจะพากันไปจมน้ำทั้งประเทศ แล้วปู่ ย่า ตา ยาย ตายแล้วจะไม่เป็นเปรตเป็นผีเฝ้าซากของลูกหลาน ๖๒ ล้านคน ที่ตายทั้งเป็นจมน้ำในทะเล จะทนได้ยังไง นี่ทำให้คิดนะ เพราะฉะนั้นจึงเอาดีน เอาให้สุดขีดเลย เมื่อสุดขีดแล้วก็จำเป็น ก็บอกอย่างนั้น จึงได้อุตส่าห์พยายาม แล้วประกอบกับบรรดาพี่น้องชาวไทยเราก็เป็นลูกชาวพุทธ ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ฟังเสียงหัวหน้า

หัวหน้าก็คือเราเอง นำด้วยความบริสุทธิ์ใจล้วน ๆ ทุกอย่าง ไม่มีที่สงสัยอะไรเลย แล้วก็ต่างท่านก็ต่างก้าวเดินไปโดยลำดับลำดับ สมบัติเงินทองก็ค่อยมีมา ๆ เรื่อย ๆ จนกระทั่งได้ชนเข้าคลังหลวงปีบเท่านั้นละนะ อันนี้ก็ปฎิหาริย์ของพุทธศาสนาอันหนึ่ง ก็ได้ เงินของเราที่เข้าไปออยู่ปากคลังหลวงเข้าไม่ได้ นี่ตัวสำคัญอันหนึ่ง อันนี้ก็ทั้งตะ ทั้ง ถีบ ทั้งยันประตูคลังหลวง ชัดกันด้วยฝีปากละซิ เกิดสงครามฝีปากกันตลอด เอาจนกระทั่ง ได้ พอได้แล้วเอาเปิด เปิดประตูคลังหลวงเรา บอกมันเลย สั่งอย่างเด็ดขาดเสียด้วยนะ ยิ่ง กว่านายกฯ ยิ่งกว่าคนทั้งประเทศ

นี่เวลามันเด็ดเห็นไหม เอา ๆ เอาเข้า ๆ เราจะไปติดคุกแทนถ้าเอาเงินเข้าคลังหลวง คราวนี้มีโทษมีกรรม ใครจะมาจับไปติดคุกประหารชีวิตเราจะรับรอง เอาเข้าให้ได้ สั่งชี้เลย ที่เดียวนะ คราวนี้คราวเด็ดขาดเหมือนกัน สั่งผู้ใหญ่ นั่นแหละ ไม่ใช่ใคร สั่งผู้ใหญ่ที่มีหน้าที่ ที่จะทำงานนี้ละ เอาเลย ไม่ต้องฟังเสียงใคร ฟังเสียงหลวงตา เพราะหลวงตาเป็นผู้ประกัน ชีวิตของพี่น้องชาวไทยไว้ หลวงตาจะตายแต่ผู้เดียว ถ้าหากว่ามันผิดพลาดไปเขาจะจับไป ทำอะไรหลวงตาจะรับรองหมด เอา ๆ เข้า ผิงนี้ก็ได้เลย

พอสมบัติเข้าคลังหลวงได้นี้ นี่ที่ว่าน่าพิจารณา น่าคิดนะ แต่ก่อนอะไรอยู่ที่ไหน เหมือนกับว่าอนันต์ไม่กระดุกกระดิกเลย พอเงินส่วนใหญ่ เงินหัวหน้า หัวหน้าสมบัติไหล เข้าคลังหลวงเท่านั้น ที่นี้เงินมาจากไหน สมบัติมาจากไหนไหลเข้าตาม ๆ กัน ไหลจนผู้ที่ เปิดประตูให้พิจารณาหาเหตุผลไม่ได้ แต่จะปฏิเสธเงินว่าไม่ไหลเข้านั้นไม่ได้ ไหลมา อย่างแบบพิสดารมาก นี่ละอันหนึ่ง พอหัวหน้าคือเงินหัวหน้าเข้าแล้ว เงินลูกน้องบริษัท บริวารนี้ไหลเข้าตาม ๆ กัน นี่ที่อัครรรยอันหนึ่ง มันนำอัครรรยเหลือเกิน แล้วก็ค่อยออก ทยอยขึ้นมา ทยอยขึ้นมาโดยลำดับลำดับ สมบัติต่าง ๆ พอส่วนใหญ่เข้าได้แล้ว บริษัทบริวาร เข้าไปตาม ๆ กันไม่ทราบมาจากทิศไหนต่อทิศไหน ไหลเข้าตลอด จึงนำอัครรรยตอนนี แหละ

นี่ผู้ว่าการธนาคารชาติเล่าให้ฟัง เพราะเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ทั้งหมด ไหลเข้าเท่าไรรู้หมดเลย นี่ละอันหนึ่ง เป็นเรื่องที่น่าอัครรรยอยู่ ผู้ว่าการธนาคาร ชาติของเราพูดให้ฟัง ว่าอัครรรยตรงนี้ นี่อันหนึ่ง อัครรรยตอนที่สองก็พันธบัตร ชายที่แรก มันสองหมื่นล้าน ชายตั้งเกือบสองเดือนหรือไปถึงเสร็จ คราวนี้มันตั้งสามแสนล้านใช้ใหม่ มันก็หมดปัญญา เพียงสองหมื่นล้านชายเกือบสองเดือนจึงขายหมด อันนี้ฟาดไปสามแสน ล้าน จะมีปัญญามาจากไหนมาขายมันถึงจะหมด แต่ไม่มีทางออก ทางนี้เป็นทางเข้าของเงิน เอาตรงนี้ จมก็จมตรงนี้ เลยตัดสินกัน ฟาดเสียสามแสนล้านบาท ตกลงเอา แล้วก็เสี่ยงบุญ

เสียงกรรมเสียงวาสนาบารมี เสียงการช่วยชาติบ้านเมือง ให้เป็นอำนาจวาสนามาค้ำชู พันธบัตรเราให้ขายได้หมด

พอว่าอย่างนั้นประกาศข้างนี้ สามแสนล้านบาทขายเพียงสองวันครึ่งหมดเลย อันนี้ก็ เป็นอัครรรยอันหนึ่ง ขายหมดแล้วยังไหลเข้ามาจะมาซื้ออีก ก็บอกว่าอันนี้มันพอดีกับ ดอกเบี้ย ถ้ามากกว่านี้จะกระทบกระเทือน ถ้าเท่านี้สมมักสมหมายละ ก็เลยขายเพียงสาม แสนล้าน ฟังซินะ แบบปาฏิหาริย์ ผู้ออกรายการมาเอง หัวหน้ามาเอง ยังไม่เชื่อว่าขายได้ เท่านั้น ๆ จนกระทั่งมาดูสักซีพยานต้นตอมัน ยอมรับ ตบมือเพียบเลย นั่นเห็นไหมละ มัน เป็นเรื่องอัครรรยอยู่หนา อัครรรยที่เงินเข้าคลังหลวงแล้ว แล้วเงินบริษัทบริวารไม่ทราบอยู่ที่ไหน แต่ก่อนนอนนิ่งอยู่เหมือนกันหมดเลย ไม่กระตุกกระตัก จนกระทั่งหมดปัญญาที่จะ หาเงินมาใส่ คอยตั้งแต่ละ่มจม พอหัวหน้าสมบัติเข้าปิ้งเท่านั้น เข้าคลังหลวงเท่านั้น บริษัทบริวารไม่ทราบมาจากไหน ไหลพริบ ๆ เข้าเลย อันนี้อันหนึ่งวางัน

อันที่สองก็พันธบัตร ตั้งสามแสนล้าน ขายสองวันครึ่งหมดแล้วยังมาอีกไม่ใช่น้อย ๆ นะ ยังไหลเข้ามาซื้ออีก พอบอกว่าขายหมดแล้ว ถ้าขายมากกว่านี้ก็จะกระทบกระเทือนทางดอก ขนาดนี้พอดีแล้ว เพียงสองวันครึ่งขายหมดเลย นี่ก็เป็นของ อัครรรยอันหนึ่ง ที่อัครรรยอย่างเด่น ๆ สองอย่างนี้ละ นี้เราก็ได้ผ่านพ้นไปได้ดังที่เห็นนี้ ติดหนี้ติดสินเอฟ ๆ แอฟ ๆ นั่นมันจะเอาเมืองไทยเราให้จม กบมันร้องแอฟ ๆ ไม่เป็นไรละ ไอ้ไอเอ็มเอ็ฟอะไรนี้มันเอาจริงเอาจังนะ บักห่านี่มันเอาจริง ๆ ไอเอ็มเอ็ฟนี้มันของเล่นหรือ บักห่านี่ พวกนี้มันฟังไม่ออกอย่าฟัง เราพูดคนเดียวเรา ผ่านปิ้งเลย นี่นายกร

ไม่ยกยอนายกคนนี้จะยกยอใคร ติดหนี้ติดสินเขาจนจะเอาตัวไม่รอด ที่นี้พอช่วยกันของคนทั้งชาติ ได้นายกนี้ขึ้นมาก็ช่วยใหญ่เลย ฟาดจนกระทั่งถึงไอเอ็มเอ็ฟมันจม ลงทะเล ไปเสียบเลยบักห่านี่ เรากี่พันได้เลย บักเอ็ฟ ๆ แอฟ ๆ ก็ไปเลย ตกทะเลเลย เรากี่พันไปได้เลย เอาหนีไป เอาไทคีนมา การ์ตูนเขาเขียนไว้ว่าฟังนำดูนะ เอาหนียื่นให้มันแล้ว เอาไทคีนมา เอาหนีไป บักเอ็ฟ ๆ แอฟ ๆ นั่นการ์ตูน เอาไทคีนมา โอ้ย หลังมันก้งเลย มัน สะพายเงินไป เข้าใจไหม ไอเอ็มเอ็ฟ นั่นเข้าใจไหม เรากี่พันกัย

นี่ละดวงชะตาวาสนาของชาติไทยเรา มีศาสนาคุ้มครอง เราดำเนินตามหลักศาสนา ก็พ้นไปได้อย่างนี้แหละ นี่หลักศาสนา เป็นอุบายวิธีการให้ช่วยเหลือทางที่ถูกที่ดี เดินตามนั้น แล้วอีกที่ลึกลับ ๆ ลับ ๆ เป็นพลังอันหนึ่งที่หนุนกันไป อยู่ลึกลับ ๆ ลับ ๆ ไม่มีใครเห็นได้ แหละ นั่นอันหนึ่ง ชาติไทยเราจึงได้ผ่านพ้นขึ้นมาได้ เวลานี้หายใจโล่งแล้ว ปิดเอ็ฟ ๆ แอฟ ๆ ตกทะเลแล้ว มันของง่ายเหรออันนี้ เรากี่ค่อยฟื้นตัว ที่นี้เรากี่จะพยายาม ให้พี่น้อง

ทุก ๆ คนได้อุตสาหกรรมให้ถึงจุดหมายของเรา จวนเต็มที่แล้วเวลานี้ ทองคำเราก็ได้ถึง ๙ ตันกว่าแล้ว ได้ ๙,๑๒๕ กิโลแล้ว ยังขาดอยู่อีกเพียง ๘๗๕ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน หรือหมื่นกิโลใช้ไหมล่ะ นี่จวนแล้วเวลานี้ คือขาดเพียง ๘๗๕ กิโล

เราได้มาเรียบร้อยแล้วตั้ง ๙,๑๒๕ กิโล นี่ผ่านแล้ว เข้าคลังหลวงเสร็จเรียบร้อย ยังเหลือเพียงเล็กน้อย เอาให้ได้เลยคราวนี้ ส่วนดอลลาร์ได้ ๘,๘๐๐,๐๐๐ แล้ว ก็ยังเหลืออยู่อีกเพียง ๑,๒๐๐,๐๐๐ เรียกว่าหุดหวิด ๆ แหละ จวนจะถึงจุดแล้วเวลานี้ ถ้าเป็นฝั่งก็มองเห็นฝั่งชัดเจนแล้ว โกล้เข้ามา ๆ แล้ว นี่ก็เพราะอำนาจแห่งความพร้อมเพรียง ความรักชาติ ความเสียสละ ด้วยความสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรา ก็ได้เห็นผลมาอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่จะถูกเหยี่ยวใหญ่มันก่าอย่างนี้ ยังพันไปได้เลย นี่ก็ปาฏิหาริย์อันหนึ่งของความรักชาติ ความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว เห็นแก่ส่วนใหญ่เป็นสำคัญ ใครมีมากมีน้อยแบ่งสันปันส่วนกันออกมา ๆ รวมแล้วก็เป็สมบัตติก่อนใหญ่ยกชาติไทยของเราขึ้นได้อย่างชัดเจนเวลานี้ หายใจโล่ง หนี้สินก็ไม่ได้ติดเขาแล้ว เรียกว่าเราเป็นอิสระทางหนี้สิน นี่ก็เพราะความอุตสาหุสาหุของพี่น้องชาวไทยเรา

และต่อไปเมื่อเวลาเจ็บแล้วขอให้เข็ดให้หลาบนะพี่น้องทั้งหลาย อย่ามัวเพลินว่าพันหนี้มันแล้ว หนี้ของตัวเองแต่ละราย ๆ มันสร้างในตัวเอง ด้วยความไม่รู้จักประมาณ ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ความลืมนื้อลืมตัว นี่เรียกว่าเจ็บไม่เข็ดไม่หลาบ จะโดนอีกนะ ต้องเข็ดหลาบ ให้ประหัยัด การเป็นอยู่ปู้วายทุกอย่างอย่าลืมนื้อลืมตัว เมืองไทยเราทั้งเมืองนี้ แหละ จะเอาเมืองเจ้าของให้จมได้ เพราะต่างคนต่างฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมก็เป็นภัยของตัวเอง เป็นภัยของชาติไปด้วยกันหมด นี่จะพาให้จมได้ จงพากันพินิจพิจารณาให้ดี เจ็บแล้วให้เข็ดให้หลาบ คือต้องประหัยัดมธยัสถ์ นี่คือความเข็ดหลาบ ปฏิบัติตัวเพื่อความพูนผลขึ้นเป็นลำดับ เราก็จะมีความแน่นหนามั่นคงสืบไปยี่ดยาวนาน

ถ้าไม่เข็ดไม่หลาบ อันนี้เป็นมหากุอย่างมากที่สุดที่เดียว ไม่รู้ตัวนะ ต่างคนต่างสร้างหนี้สร้างสินในตัวเอง เจ้าของติดหนี้ตัวเอง ติดไปเรื่อย ๆ มีแต่จับแต่จ่าย ได้มาน้อยจ่ายไปมาก ๆ นี่เจ้าของสร้างหนี้สร้างสินขึ้นในตัว แล้วก็เอ้อมมือไปยืมคนอื่น กู้คนอื่นอีกด้วย ก็ยิ่งพะรุงพะรัง นี้จมได้นะ ขอให้รู้เนื้อรู้ตัว เอาหลักศาสนาปฏิบัติต่อตัวของเราแต่ละราย ๆ ให้สมชื่อสมนามว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ พระพุทธเจ้าทรงเป็นผู้รู้จักประมาณ มธยัสถ์ จอมโลกขึ้นอยู่กับจอมธรรมคือศาศดา เป็นผู้รู้จักประมาณทุกอย่าง ถ้าเลยเขตความรู้จักประมาณไปแล้วเป็นมหากุ จะทำลายตัวของเราทุกสิ่งทุกอย่าง

สมบัติเงินทองได้มาอย่าเห่อเหิม อย่าตื่นเต้นเพื่อจะเป็นไปในทางที่ผิด ถ้าตื่นเต้นก็ให้ตื่นเต้นทางเหตุทางผล เก็บหอมรอมริบ ตื่นเต้นการเก็บหอมรอมริบด้วยเหตุด้วยผล ตื่นเต้นในการจับจ่ายด้วยมีหลักมีเกณฑ์ อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว สิ่งเหล่านี้ไม่พาให้ผู้ใดได้เป็นคนดีคนดีมีฐานะมั่นคงได้ ความลืมหืมมีแต่ทางจะจมท่าเดียว จึงต้องให้พากันระมัดระวัง ไม่ระวังไม่ได้

เมืองไทยเรานี้มันชอบเห่อ เราก็อยู่ในท่ามกลางของเมืองไทยเรา มองไปทางไหนก็เห็นด้วยกันหมด ลืมหืมง่าย ๆ นะ เห็นอะไรมาคว่ำมับ ๆ นี่เสียหาย อันที่เห็นของภายนอกดีกว่าของภายในนี้เสียมาก ฟุ้งทั้งหลายจำจุดนี้ให้ดี ของภายนอกดีกว่าของภายใน ไม่ว่าจะอะไรถ้าเป็นของนอกของนาแล้วดีไปหมดอย่างนี้ใช้ไม่ได้ แสดงว่าเจ้าของทำลายเจ้าของ ทำลายศักดิ์ศรีดีงาม ความสนใจรักษาเจ้าของให้ลดน้อยลงไป ๆ สุดท้ายเห็นของเขาดีทั้งหมด เห็นคนของเขาดีกว่าคนของเรา สินค้าทุกอย่างของเขาที่เขาผ่านเข้ามาในบ้านเรือนของเรานั้น อยากกราบอยากไหว้เสียก่อนแล้วค่อยซื้อของเขา มา ขนาดนั้นมันลืมหืม

เราต้องพยายามสร้างเนื้อหนังของเราซิ เราเป็นชาติไทย เป็นเนื้อหนังของตัวเอง ต้องพยายามบำรุงรักษาเนื้อหนังของตน ไม่สมควรจ่ายไม่สมควรซื้อของนอกของนา เพราะของเมืองไทยก็มีอยู่แล้ว อย่าไปตื่นอย่าไปติด ให้ใช้ของเมืองไทยเราซึ่งเป็นของเลือดเนื้ออันเดียวกัน เมื่อซื้อของพวกเลือดเนื้ออันเดียวกันแล้ว ได้มาก็ใช้อยู่ภายในเลือดเนื้อของกันและกัน แล้วผู้ที่จำหน่ายขายไป ขายได้ขายมากเท่าไรก็มีกำไร ได้มากเท่าไรก็มีกำไร ที่จะผลิตขึ้นให้ดียิ่งกว่านั้น ๆ สุดท้ายของเราดีกว่าเหมือนของเขา เพราะเราสงวนเนื้อหนังของเราไว้ นี่อะไรมาก็วิ่งไล่เขา และมอบตัวเป็นน้อยกว่าเขาเสียทุกอย่าง อย่างนี้จะไม่มีความทรงตัวได้ จะจมได้นะ ทรงตัวได้หรือพุงตัวให้สูงขึ้นได้ ต้องขึ้นอยู่กับ การสงวนรักษาเนื้อหนังของเรา

สินค้าอะไรก็ตาม เวลานี้ยิ่งมากนะ มนุษย์มีมาก อุบายวิธีการที่จะหลอกเอาเงินกันนี้มีมาก เราเมืองไทยทั้งประเทศมีดักมีปอดด้วยกันทุกคน ไม่ใช่มีดักมีปอดแต่เขาที่จะมาหลอกหลวงเอาสมบัติ เอาตัวเอาปอดของเราไป เราก็มักมีดักมีปอดต้องรู้ต้องรักสงวน ถ้าเป็นของไม่มีจริง ๆ มันจำเป็น เมืองไทยเราหาไม่มี เอ้า หามาได้ แต่หาไม่ใช้หามาเพื่อความลืมหืม หามาใช้ตามความจำเป็นของเราที่ไม่มีและไปซื้อเขามา ซื้อมาอันใดที่ควรจะเลียนแบบเขาได้ เราก็เลียนแบบเขา เอามาศึกษาพร้อม เอามาใช้พร้อม และศึกษาไปในตัว

พยายามพิดตัวขึ้น ให้ความรู้วิชาได้จากสิ่งที่ซื้อๆ ต่อไปเราก็ผลิตของเราได้ไม่ต้องไปกังวลกับเขา อย่างนั้นนะ

ไม่ว่าเขาว่าเราเมื่อไม่มี ของเขาไม่มีเขาก็มาซื้อเราเมื่อของเรามีอยู่ ถ้าของเราไม่มีก็ไปซื้อเขามา เมื่อมีอยู่ก็ไม่ควร ต้องยินดีในสมบัติของตนมันถึงถูก รักคนใน นี่รักคนนอก ยิ่งกว่าคนในใช้ไม่ได้นะ รักลูกเขายิ่งกว่ารักลูกเรา รักผัวเขาเมียเขายิ่งกว่ารักผัวเราเมียเรา แรก โลกแตกได้นะ อันนี้สำคัญมาก ยิ่งผัวยิ่งเมียด้วยแล้วเป็นสิ่งที่รักสงวนกันอย่างมาก ไม่มีอะไรที่จะเด่นยิ่งกว่าผัวเมียจะต้องรักกันสงวนกัน มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ถ้าใครมีจิตใจที่รัวไหลแตกซิมไปอย่างนั้น แสดงว่าซิมไปเพื่อจะนำไฟเข้ามาเผาหัวอกกัน จึงต้องได้ระมัดระวัง

อันนี้ให้ตั้งความซื่อสัตย์ เออธรรม ศีลข้อที่ ๓ มาบังคับ ศีลข้อที่ ๓ ก็รู้ด้วยกันทุกคน ตัวนี้ละตัวรุนแรง พระพุทธเจ้าจึงนำอาวธูนี้มาไว้ให้พวกเรา ยืนให้ผัวยืนให้เมีย ให้มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน อย่าคดกันด้วยวิธีมีเล่ห์มีเหลี่ยมร้อยพันพันคมต่อกัน จะนำไฟมาเผากันในหอแตกจนได้ฝ่ายหนึ่ง ให้ต่างคนต่างมีความซื่อสัตย์สุจริต ผากเป็นผากตายต่อกันด้วยศีลข้อนี้ โลกจะมีความร่มเย็นเป็นสุขเพราะศีลข้อนี้ ตัวราคะตัณหาที่มันเผาโลก ไม่มีอะไรเผายิ่งกว่าตัวนี้นะ อยู่ดี ๆ ก็ระแวงกัน เพราะความรักความสงวน บางทีผัวดี ๆ อยู่เมียเป็นตัวเสนียดจัญไร หาเรื่องใส่แต่ผัว เอานี้มาแห่ เอานี้มาแห่ ผัวมองผ่านไปไหนไม่ได้ ว่าผัวมองผ่านไปจะไปหาเมียน้อยมาเผาหัวอกตัวเองอยู่อย่างนั้นตลอด เลยทะเลาะกันผัวกับเมีย ทั้ง ๆ ที่ผัวก็ดีอยู่ แต่เมียมันตัวระแวงมาก ผัวมองไปที่ไหนไม่ได้ เกิดเรื่องอยู่ตลอด เกิดสุขอยู่ในหัวใจ ความระแวงสุขในหัวใจ ถ้ายังเป็นจริง ๆ แล้วเป็นไฟเผาหัวอกแตกกระจัดกระจายเลย

คือราคะตัณหาตัวนี้ ตัวหนักมากที่สุด พระพุทธเจ้าสอน สอนข้อนี้เยอะมาก เพราะตัวนี้ถ้าว่ามีคุณต่อกัน มีความรัก มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อกัน ตัวนี้มีคุณต่อกัน สร้างความอบอุ่นให้แก่กันได้มากกว่าเงินเป็นล้าน ๆ ถ้าตัวนี้ผิดพลาดไปนี้ ไม่มีอะไรที่จะร้อนยิ่งกว่าตัวนี้นะ จึงให้พากันรักษาตัวนี้ให้ดี ศีลข้อที่สาม กาเมสุ มิจฉาจาร ตัวนี้ละมันตัวเอาไฟเผาโลก แล้วผู้ชายก็อย่าต่อต้านจนเกินไป อย่างที่เขาพูดเราก็ลืม ๆ แล้วละเป็นภษิตโบราณ สิ่งผู้ชายชอบทำว่า พ่อตาตาย แม่ยายโง่ ไอ้ตัวเสนียดจัญไร ไอ้ลิงตัวนี้มันชอบใจนักนะ ไอ้ผู้ชายเข้าใจไหม ส่วนผู้ชายก็มีรักกันแต่เราจำไม่ได้ จำได้ตั้งแต่ที่ว่าพวกพ่อตาตายแม่ยายโง่ สนุกถลุงเงิน เข้าใจไหม

ส่วนผู้หญิงชอบคือยังไง ผู้ชายไปที่ไหนต้องหลับตาไป เข้าใจไหม ตานี้มองอะไรก็ มองเถอะ แต่อย่ามองผู้หญิงเป็นอันขาด เข้าใจหรือ ฟังเสียงอะไรก็ฟัง แต่อย่าไปฟังเสียง หึงเป็นอันขาด นี่เป็นสิ่งที่เมียชอบ ผู้หญิงชอบ ให้ไปพิจารณาตามนี้ พูดอันนี้ก็เป็นคติ เตือนใจได้ดี นี่ยังดีนะหลวงตาไม่เคยมีลูกมีเมีย ถ้าหากว่าหลวงตามีเมียแล้ว เมียหลวงตา นี้มึงมองอะไรไม่ได้เลย ฟัดเอาแหลกลไปเลย แต่ตัวอย่างหนึ่งไม่เคยมีเมียกับเขา ได้แต่เรื่องของ โลกของสงสาร มันผ่านหูผ่านตามาตลอด ก็เลยมาสั่งสอนกันเท่านั้นเอง ให้พากันจำ เอา อย่าเป็นคนขี้ระแวงจนเกินไปซิผู้หญิงก็ดี ผัวดีก็ให้ยอมรับว่าดี นี่หาแต่เรื่องใส่กันๆ ใช้ไม่ได้นะ เอาละพูดเท่านั้นละ ให้พร

เร่งนะทองคำ-ดอลลาร์เรา เร่งเรื่อย ๆ ไปละ เป็นความเหมาะสมเราจริง ๆ ซึ่งเป็น ผู้มารับภาระมาโดยลำดับ เราอยากจะทำให้เสร็จสิ้นภายในกลางปีนี้ ถ้าได้เสร็จสิ้นในวันเปิด โครงการนั้นจะดี คือเราเปิดโครงการวันที่ ๑๒ เมษายน วันปิดโครงการก็อยากให้ได้ระยะนั้น นะ เสร็จสิ้นในวาระนั้นแล้วเหมาะสมมาก วันที่ ๑๒ เมษายนเป็นวันเปิดโครงการ ที่นี้ก็วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๗ ก็เป็นวันปิดโครงการ เพราะสมบัติได้ตามจุดหมายปลายทางทุกอย่างแล้ว เราจะพอใจ เข้าใจนะ

นี่ไม่นานนะอีกวันสองวันหลวงตาก็คงได้กลับแหละ ถ้าเป็นปรกติตามธรรมดา ก็กลับวันที่ ๓๑ ทุกๆ ปีไป ที่มาเดือนธันวาคมก็จะกลับวันที่ ๓๑ คือปีเก่าทางนี้ส่งปีใหม่ให้ ทางนั้น พอวันที่ ๑ ก็ทางนั้น วันที่ ๓๑ ทางนี้ส่งให้ เอาหนี้คืนไป เอาไทคืนมา ให้พร

เมื่อวานไปลพบุรีก็ไปหลายแห่งเหมือนกัน ทั้งหมดสามแห่ง ได้ทองคำมาตั้ง ๕ กิโล ระยะนี้ทองคำเราได้มากขึ้นเป็นลำดับๆ ทองคำได้เร็ว เพราะจวนจะถึงฝั่งต้องเร่งเครื่อง

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com